

17

මිහිදු මානීම් සමය වෙත යමු

අනුබුදු මිහිදු මහරභතන් වහන්සේ හාරතයේ විසු ධර්මාගේක මහාධිරාජයාණන්ගේ ප්‍රතාණුවෝ ය. බුදුරජාණන් වහන්සේ පිරිනිවන් පා වසර 236දී පවත්වන ලද තුන් වන ධර්ම සංගායනාවේ ප්‍රතිථිලයක් වශයෙන් ප්‍රදේශ නවයකට ධර්ම ප්‍රචාරක හික්ෂු පිරිස් පිටත් කර හරින ලදී. එහි දී ලක්දිව ධර්ම ප්‍රචාරක සේවාවේ මූලිකත්වය ගනු ලැබුවේ මිහිදු මහරභතන් වහන්සේ විසිනි. උත්ත්වහන්සේ සමග ඉටියිය, උත්තිය, සම්බල, හද්දසාල නම් වූ රහතන් වහන්සේලා හතර නමක් ද සුම්න නම් සාමණේර නමක් ද හණ්ඩික නම් උපාසක කෙනෙක් ද ලක්දිවට පැමිණියන.

පොශාන් පොහෝ දින අප සිහිපත් කරන්නේ එම අසිරිමත් මහින්දාගමනයයි. එකල ලක්දිව පාලනය කළේ දේවානම්පියතිස්ස රජතුමා ය. ඒ දිනය නැකැත් උත්සව දිනයකි. එහි විශේෂත්වය වූයේ පාලකයා ඔහුගේ පිරිස් සමග මුව ද්‍රියමේ යෙදීමයි. සිරිත් පරිදි පර්වතය අසල ද්‍රියමේ යෙදුණු දේවානම්පියතිස්ස රජතුමාට පර්වතය මතින් “තිස්ස, තිස්ස” යනුවෙන් කිසිවෙකු තමා අමතන හඩක් ඇසුණි.

රටේ පාලකයා වන තමාට නම කියා කතා කළ හැකි අයෙකු මෙරට නොමැති නිසා රජු පුදුමයෙන් වට්පිට බැලී ය. එවිට රජතුමාට දක්නට ලැබුණේ තමන් මේ පෙර නොදුටු පිරිසකි. එම පිරිසගෙන් “මබ කවුරුන්ද?” යි හෙතෙම විමසි ය. එවිට ලැබුණ පිළිතුර මෙසේ ය.

සමණාමයෘ මහාරාජ - ධම්මරාජස්ස සාචකා
තවේව අනුකම්පාය - ජම්බුද්ධා ඉඩාගතා

“මහරජ, අපි ධර්මරාජයාණන් වහන්සේගේ ග්‍රාවකයෝ වෙමු. මබට අනුකම්පා පිණිස දැඟැව සිට මෙහි පැමිණියෙමු” එම පිළිතුර දෙනු ලැබුවේ මිහිදු මහරභතන් වහන්සේ විසිනි.

එයින් දෙවනපැතිස් රජතුමාට සිහියට නැගුණේ එවකට භාරතයේ නායකත්වය දැරු සිය නොදුටු මිතුරු ධර්මාගෝක රජතුමා ය. එම රජතුමා මේට පෙර ඛුදුන්, දහම්, සගුන් සරණ ගිය බවත් තමන්ට ද තෙරුවන් සරණ යන ලෙස කළ ඉල්ලීමත් දේවානම්පියතිස්ස රජතුමාට සිහිපත් විය. රජතෙමේ තමා අත රූපුණු දුනු හි පසෙක ලා මිහිදු මහරහතන් වහන්සේ ප්‍රධාන මහ සගරුවනට වැද නමස්කාර කළේ ය.

ඒ අවස්ථාවේ මිහිදු මහරහතන් වහන්සේ සහ රජතුමා අතර ඇති වූයේ මෙබදු සංවාදයකි.

“රජතුමනි, මේ ගස කුමක් දී?”

“ස්වාමීනි, මෙය අඩ ගසකි.”

“රජතුමනි, මේ අඩ ගස හැර තවත් අඩ ගස් තිබේ දී?

“එසේ ය ස්වාමීනි, තවත් අඩ ගස් තිබේ.”

“රජතුමනි, මේ අඩ ගසත් ඒ අඩ ගසුත් හැර තවත් ගස් තිබේ දී? ”

“එසේ ය ස්වාමීනි, නමුත් ඒවා අඩ ගස් නොවේ.”

“රජතුමනි, ඒ අඩ ගසුත් අඩ නොවන ගසුත් හැර තවත් ගස් තිබේ දී?”

“එසේ ය ස්වාමීනි, ඒ මේ අඩ ගසයි.”

“රජතුමනි, ඔබට නැයෝ සිටින් දී? ”

“එසේ ය ස්වාමීනි, බොහෝ සිටිති.”

“රජතුමනි, ඔබට නොනැයෝන් සිටින් දී?”

“එසේ ය ස්වාමීනි, බොහෝ සිටිති.”

“රජතුමනි, එම නැයෝන් නොනැයෝන් හැර තවත් අය සිටින් දී?”

“එසේ ය ස්වාමීනි, ඒ මමයි.”

මෙම අඩ ප්‍රග්‍රෑනයට භා යාති ප්‍රග්‍රෑනයට ලබා දුන් පිළිතුරුවලින් රජතුමා බුද්ධීමත් අයෙකු බව මිහිදු මාතිලියනට වැටහුණි. ඉන් අනතුරුව එතුමන් ඇතුළු රස් ව සිටි පිරිසට මිහිදු මහරහතන් වහන්සේ වූලහත්පිපදේපම සූත්‍රයෙන් ධර්මය දේශනා කළහ. එම දේශනාව ඇසු රජු ඇතුළු පිරිස තෙරුවන් සරණ ගිය උපාසකවරුන් බවට පත් වූහ. තෙරුවන් සරණ යැම උපාසකයකු වීමේ මූලික පියවර වේ. මිහිදු මහරහතන් වහන්සේ සමග වැඩිම කළ සූමන සාමණේරයන් වහන්සේ මෙම සූත්‍රය අසා රහත් වූහ. අනතුරුව මිහිදු මහරහතන් වහන්සේ ප්‍රධාන ධර්මදාතයන් වහන්සේලා විසින් දේවානම්පියතිස්ස රජු ඇතුළු පිරිස ඉදිරියෙහි හණ්ඩුක නම් අනාගාමී උපාසකතුමා පැවිදි කරවන ලදී. මෙම සිදුවීම් අවසානයේ දී දේවානම්පියතිස්ස රජතෙමේ දැඩි ලෙස පැහැදිමට පත් ව තම රාජ්‍යයේ අගනුවර වූ අනුරාධපුරයට වැඩිම කරන ලෙසට මිහිදු මහරහතන් වහන්සේ ප්‍රමුඛ ධර්මදාත පිරිසට ආරාධනා කළේ ය.

එම ආරාධනය පිළිගත් මිහිදු මහරහතන් වහන්සේ ඇතුළු ධර්මදාත පිරිස පසු දින අනුරාධපුරයට වැඩිම කළහ. රජතුමා මේ පිරිස ගෞරවයෙන් පිළිගෙන රජ මාලිගයට වැඩිම කරවා දන් පිළිගැනීමේ ය. දන් වළඳා අවසානයේ දේශනා කරන ලද ධර්මය අසා මහානාග යුව රජගේ බිසව වූ අනුලා දේවීය ඇතුළු

කාන්තාවෝ පන්සියයක් දෙනා සේවාන් වූහ. මේ වන විට ධරුම ගුවණයට විශාල පිරිසක් පැමිණ සිටි බැවින් රජ මාලිගය ඉඩ මදී වූ තිසා ඇත් හල ද පිරිසිදු කර සකස් කර දෙන ලදී. එය ද ඉඩ මදී වූ බැවින් තන්දන උයන ඒ සඳහා සුදුනම් කෙරිණි. රාත්‍රී කාලයේ දී මිහිදු මහරහතන් වහන්සේ ඇතුළ පිරිසට වැඩ සිටීමට මහමෙවුනා උයන පූජා කෙරිණි. එහි ඉදි කළ මුල් ම ගොඩනැගිල්ල කාලපාසාද පිරිවෙන නම් විය. එය අඟේ මුල් ම පන්සලයි.

ධර්මදාන පිරිස දින විසිහයක් මහමෙවුනා උයනේ වැඩ සිටි බව සඳහන් වෙයි. අනතුරුව වස් විසිමට කාලය පැමිණි හෙයින් ඒ සඳහා වැඩිම කළේ චේතියගිරියටයි. චේතියගිරිය නම් වර්තමාන මිහින්තලයයි. වස් වසන දිනයේ රජතුමාගේ බැණැණුවන් වූ අරිචි කුමාරයා ඇතුළු පනස් පස් දෙනෙක් පැවිද්ද ලබාගත්හ. බුද්ධ ගාසනයේ පැවිද්ද ලැබූ මුල් ම ශ්‍රී ලංකිකයා ලෙස ඉතිහාසගත වන්නේ ද අරිචි කුමාරයා ය. මේ සියලු ම ස්වාමීන් වහන්සේලාට වස් විසිම සඳහා රජතුමා විසින් මිහින්තලයේ ගල්ලෙන් රසක් ගුද්ධ පවතු කරවා පූජා කරන ලදී.

වස් අවසානයේ මිහිදු මහරහතන් වහන්සේගේ උපදෙස් පරිදී සුමන සාමණේරයන් වහන්සේ දඹුදිවට වැඩිම කළහ. උන්වහන්සේ විසින් බුදුරජාණන් වහන්සේගේ දකුණු අකු බාතුන් වහන්සේ ලක්දිවට වැඩිම කරවන ලදී. ප්‍රූජාරාම චෙත්‍යය ඉදිකරන ලද්දේ එම බාතුන් වහන්සේ නිදන් කිරීම සඳහා ය. එය ලංකාවට බුදු දහම ලැබීමෙන් අනතුරු ව ඉදි වූ ප්‍රථම ස්තුපය යි. පයිමක චේතිය නමින් ද එය හැඳින්වේ.

වස් කාලය අවසානයේ අනුරාධපුර නගරයට වැඩිම කළ මහ සගරුවනට වැඩ සිටීම සඳහා රජතුමා විසින් විභාර ආරාම කරවන ලදී. ඉස්සරසමණ විභාරය (ඉසුරුමුණිය), වෙස්සගිරිය හා චේතියගිරිය ඒවායින් කිහිපයකි. පැන් පොකුණු ද සංසාරාම රසක් ද සීමා මාලකයක් ද ඉදිකරවන ලදී.

මිහිදු මහරහතන් වහන්සේ ඇතුළ ධරුම දාන පිරිස ශ්‍රී ලංකාවට වැඩිම කිරීමේ චේතිභාසික සිදුවීමත් සමග මෙරට ජනතාවට නිරමල ලේරවාද බුදු දහම සමග තවත් දයාද රසක් ලැබීණි.

- ★ අවිධිමත් ඇදහිලිවල නිරත ව සිටි ලක් වැසියන්ට විධිමත් පූද පූජා ක්‍රමයක් ලැබීම

- ★ හික්ෂු සමාර්ථය ඇති වීම
- ★ සර්වයේ ධාතුන් වහන්සේ වැඩම කරවීම
- ★ ස්පූප ඉදිවීම
- ★ දුම්න්දාගමනය

මෙහිදු මහ රහතන් වහන්සේට අප විසින් කළ යුතු උසස් ම ගෞරවය වන්නේ ධර්මානුකුල ජ්විතයක් ගත කරමින් මේ උතුම ගාසනික දායාද ආරක්ෂා කිරීමයි.

සාරාංශය

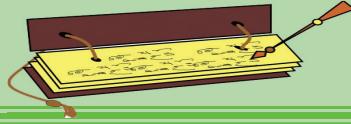

මුදු දහම වැනි ග්‍රේෂ්‍ය දහමක් ශ්‍රී ලාංකික අපට උරුම වූයේ මහින්දාගමනය නිසාය. පාලකයන් මෙන් ම ජනතාව අසංවිධානත්මක ආගමික විශ්වාසවලින් බැහැර ව මුදු දහම වැළඳ ගැනීමත්, ඒ අනුව අපේ සංස්කෘතිය සකස් වීමත් සිදු විය.

- ★ ශ්‍රී ලාංකික හික්ෂු පරපුරක් බිජි වීම
- ★ සර්වයේ ධාතු තැන්පත් කොට ස්තුප ඉදි වීම
- ★ වෙහෙර විභාර ඉදි වීම
- ★ බොද්ධ පුද පුජා ක්‍රමයක් ඇති වීම
- ★ දේශීය සාහිත්‍යය පෝෂණය වීම
- ★ අධ්‍යාපනය සංවර්ධනයට පත් වීම

මහින්දාගමනයෙන් අප ලද දායාද රාජියෙන් කිහිපයක් පමණි. මෙම ආගමික දායාද ආරක්ෂා කර ගැනීම අප හැම දෙනෙකුගේ ම යුතුකම වේ.

ක්‍රියාකාරකම

01. මේහිදු මහරජනත් වහන්සේ ලක්දිව දී දේශනා කළ ප්‍රථම සූත්‍ර දේශනාව නම් කරන්න.
02. මේහිදු මාහිමියන් හා දෙවනපැශියේ රජතුමා අතර ඇති වූ දෙබස සංවාදාත්මක ව ඉදිරිපත් කරන්න.
03. පහත සඳහන් වගුවේ එක් එක් ශිර්ෂයට අදාළ පිළිතුරු ලියන්න.

මේහිදු මාහිමියන් සමග ලක් විමට වැඩම කළ පිරිස	පලමු වැනි ලාංකික හික්ෂ්‍යන් වහන්සේ	මුල් ම පන්සල	මුල් ම ස්තුපය හා එහි තැන්පත් කළ ධාතුන් වහන්සේ

පැවරුම

මහින්දාගමනය දැක්වෙන පින්තුරයක් සකස් කොට නිවසේ වන්දනා ස්ථානයෙහි තබන්න.